

hvis man lod Garnisonen forblive i Helsingør og ikke flyttede den til Hillerød, thi i Helsingør har man Kaserne. Man maatte altsaa kunne spare hele Kasernebygningen i Hillerød for de Tropper, som der skulle lægges, eller i hvert Fald for den Troppestykke, som nu er kaserneret paa Kronborg. Derfor maa jeg paa det mest indtrængende tilraade dette høje Tings Medlemmer, naar denne Sag nu kommer frem til Løsning, at de da benytte Lejligheden til i det mindste at modsætte sig, at de Tropper, som ligge i Helsingør, blive flyttede til Hillerød, og at der bliver bygget nye Kaserne i Hillerød, medens Kronborg bliver staaende tomt. Det er slet ingen Nytte til, alt dette. Militært set maa det være ganske ligegyldigt, om disse Soldater ere i Helsingør, eller om de ere indkvarterede i Hillerød, og for Byerne er det saa overordentlig uheldigt.

Det er efter min Overbevisning ikke nogen Nytte til for en By at faa en stor Indkvartering. Det er blevet foreholdt mig, at jeg er Repræsentant for Ringstedkredsen. Det er mig en stor Ære og Glæde, men jeg kan ikke sige, at jeg føler det paa Ringsteds Vegne som nogen Glæde, at denne By skal have den store Indkvartering. Nu lever der nede i Ringsted en virksom og foretagsom Borgerstand, som har et sundt Erhvervsliv, hvilende paa en sund og naturlig Samhandel med Omegnens Beboere. Hvis nu dette lille Samfund skal laane et Par Millioner Kroner og skal have lagt en stor Garnison derned, saa gaar der Svindel i Grundpriserne og mangfoldige Forretningsforhold dernede. Det er højst sandsynligt, at dette kommer til at gaa ud over de Folk, som have deres gode, sunde og rolige Erhverv under betryggende og naturlige Forhold i Ringsted, og at der flytter en struggende Befolkning til, som ved illoyal Konkurrence søger at overfløje de gode og sunde Forretningsprincipper, som hidtil have været raadende i Ringsted, og der kan komme den Dag, naar hele dette Korthus er bygget op, at man igen flytter Garnisonen fra Ringsted, og saa vil det for saadan en lille By, hvis hele Fysiognomi vil være forandret paa Grund af denne Invasion af Militær, være et fuldstændig dræbende Slag. Derfor tror jeg ikke, de smaa sjællandske Byer kunne hilse med Glæde end sige med Jubel, at de skulle have en stor Garnison.

Derimod maa det for alle de Byer, som nu en Gang ere indrettede paa at have Garnison, siges at være en overor-

dentlig stor Ulykke, at man tager Garnisonerne fra dem. Nu blev det af den næstforegaaende Forsvarsminister, J. C. Christensen, allerede meddelt Fredericia og Nyborg, at de skulde miste deres Garnisoner, men der udgik ikke fra ham nogen Meddelelse til Helsingør om, at ogsaa den skulde miste sin Garnison. Det synes at være noget, man senere er kommen i Tanker om, og jeg vil haabe, det er noget, man endnu kan ændre, ogsaa af den Grund, at det er fuldkommen blottet for nogen som helst Begrundelse i Hærloven. Det stiller sig med dette, akkurat som det stiller sig med de Anliggender, der berøres af de Ændringsforslag, vi have stillet paa Ændringsforslagslisten under Nr. 125—28, og som ere tilstrækkeligt begrundede i vor Udtalelse i Betænkningen, saaledes nemlig, at disse Ting gaa fuldstændig udenfor baade den nuværende Hærordnings positive Lovbestemmelser og enhver bindende Forudsætning, som ligger til Grund for den vedtagne Hærordning, og derfor modsætte vi os dem. Jeg haaber, der skal være flere Medlemmer af det høje Ting, som ville gøre det samme.

Overfor en Bemærkning af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) skal jeg blot tillade mig endnu at oplyse, at det fremgaar af Bind II af Forsvarskommissionens Betænkning, at naar man tidligere har sluttet Overenskomster om Garnisoneringsforhold mellem Stat og Kommune, er dette Forhold blevet ordnet ved Lov, idet det f. Eks. i den med Odense Byraad sluttede Kontrakt af 19. September 1873 hedder i § 10: „Opfyldelse af Statens pekuniære Forpligtelser gøres derhos, for saa vidt de ikke ere begrundede i Lovbestemmelsen, afhængig af Rigsdagens Bevillinger.“ Der sluttedes igen under 31. Juli 1889 en Overenskomst mellem Staten og Odense Byraad, hvori det i § 17 hedder: „Krigsbestyrelsen giver det Tilsagn at ville bestræbe sig for ved Lov eller paa anden Maade at faa Odense bestemt til Garnisonssted for 1 Fodfolksregiment og 1 Rytterregiment.“ Der tilføjes saa for øvrigt i 2det Stykke af denne § 17: „Skulde ved Garnisonsforandring eller paa Grund af Dispositioner, som ikke ere forudsatte ved den nugældende Hærordning, Dele af de to her omhandlede Kaserneetablissementer komme til at staa ledige i saadant Omfang eller i saa lang Tid, at derved paaføres Kommunen et væsentligt Tab i Indtægt, vil Krigsbestyrelsen interessere sig hos Lovgivningsmagten